

на с. Драгоданово има местност **Текията**, където е имало следи от сграда. В град Сливен, в центъра на града през 1859 г., е имало **две текета на дервиши**. (Табаков 1986: 475)

Вместо изводи

1. Видно е и едва ли подлежи на съмнение, че става дума за динамичен сакрален топос.

2. Динамиката на сакралност се продуцира във времето чрез местни легенди и предания.

3. Така, както е според логиката на местното знание, началото се съотнася със сакралността на алианите (казълбаши) и наличието на теке. Като не е за изключване и хипотезата за съществувал в по-ранно време там християнски храм, построен край аязмото.

4. Цитираните местни названия в землищата на селищата в бившата Сливенска околия дават основание да се предполага, че в този район, в по-ранно време, са живели алиани (казълбаши), вероятно от този период са и текетата край с. Чинтулово и на Ада тепе, като впоследствие, в някаква конкретна историческа ситуация, се е осъществила смяната на алиани със сунити.

5. Във връзка с двете текета са налице и епонимно-наименования на селища: Касъмово и Теке махле (Графитово, Новозагорско) до Ада тепе.

6. Унаследяване на наличната алианска сакралност от християнското население, осмислянето и мотивирането ѝ чрез легендарни предания (с вероятна локална интерпретация на близначния мит) за българи християни и техните свръх-качества и най-вече бликването на аязмото. Впоследствие повод за „обръщането“ на текето в параклис със законов акт, но съхраняване на старата сакралност чрез преместване на текето във вариант на тюрбе в гробищата на сунитското село